

РЕШЕНИЕ

№ 110

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 15 април 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и седми март през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 99 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Териториална дирекция НАП – София против решение № 43 от 15.02.2013г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 1784 по описа на съда за 2012г..

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 21091–F015789 от 11.10.2012 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу „***“, гр. П.*** ЕИК по БУЛСТАТ ***, седалище и адрес на управление гр. П., ул. „****“ № *** с управител П. В. Г.*** за нарушение по чл. 92, ал. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), с което на основание чл. 261, ал. 1 на ЗКПО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно, и незаконосъобразно. Материалния закон е приложен неправилно от въззивния съд като е прието, вмененото на наказаното лице нарушение за маловажно в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. От касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното НП. В съдебно заседание процесуалния представител заявява, че поддържа жалбата и пледира за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата „***“, гр. П. се представлява управителя на дружеството П. Г.***. Възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник дава заключение, че обжалваното решение е неправилно и следва да бъде отменено, като съответно бъде потвърдено процесното наказателно постановление.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане. Пред настоящата инстанция не се представят доказателства.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, приема следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд-Перник въз основа на събраните и представени по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 27.08.2012 г. инспектор по приходите в офис Перник при ТД на НАП София е установил, че „****“, гр. П. *** в качеството си на данъчно задължено дружество не е подало годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92 от ЗКПО за 2011г. в срок до 31.03.2012г.. Съставен е акт, въз основа, на който е издадено процесното НП.

Без да извърши проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание районният съд е приел, по съществото на спора, че тъй като дружеството не е осъществявало дейност през финансовата 2011г. и поради това не е дължало данък за същата година, и тъй като все пак след отправена покана е изпълнило задължението си, макар и със закъснение, административнонаказващият орган е следвало да приеме, че деянието осъществява признаците на маловажен случай в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Достигнал до тези изводи районният съд е отменил процесното НП.

Административен съд – Перник не споделя изводите на въззивния съд и в този смисъл приема жалбата за основателна. В процесния случай не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, което прави обжалваното първоинстанционно решение постановено при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено. Доколкото спорът е изяснен от фактическа страна и не се налага извършване на процесуално-следствени действия за събиране на гласни доказателства, вместо първоинстанционното решение следва да бъде постановено друго по съществото на спора.

Касационната инстанция, въз основа на фактите така, както са установени те от първата съдебна инстанция намира следното:

Актът за установяване на административно нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в рамките на законовите им правомощия, със съдържание съответно на изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Административнонаказателното производство е образувано в сроковете по чл. 34 от ЗАНН и е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения, с които правото на защита на лицето, посочено за нарушител да е било ограничено.

По същество: Вмененото на данъчно задълженото по смисъла на ЗКПО дружество и настоящ ответник нарушение има за фактически състав: данъчно задължено лице, което се облага с корпоративен данък, неподало годишна данъчна декларация за данъчния финансов резултат и дължим годишен корпоративен данък в срок до 31 март на следващата година в ТД на НАП по регистрация на данъчно задълженото лице.

„Данъчно-задължени лица“ по смисъла ЗКПО, чл. 2, ал. 1 са: т. 1. местните юридически лица – учредени съгласно българското законодателство (чл. 3, т. 1 от ЗКПО). В процесния случай наказаното лице е ЕООД – търговско дружество с ограничена отговорност, юридическо лице, в което капиталът принадлежи на едно лице. Следователно „****“, гр. П.***, като местно юридическо лице, учредено съгласно българското законодателство е субект на ЗКПО, включително относно задължението да подава годишна данъчна декларация в срок. Законодателят в ЗКПО не е обвързал задължението за подаване на годишна данъчна декларация с извършване или не на дейност в указания данъчен период.

За да се приеме процесното деяние за маловажно по смисъла на ЗАНН, следва да са налице предпоставки, които в никой случай не могат да бъдат обстоятелства като неизвършване на дейност и изпълнение на задължението след покана. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието „маловажен случай“, поради което приложимите критерии се извеждат, съгласно препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН, от Наказателния кодекс (НК). Съгласно чл. 9, ал. 2 от НК не е престъпно (в случая не е административно нарушение) деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление (административно нарушение) поради своята малозначителност не е обществено опасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Легалното определение на понятието маловажност се съдържа в нормата на чл. 93, т. 9 от (НК) – „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление (административно нарушение) с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Следователно преценката, че едно административно нарушение е маловажно ще е факт в случай на наличие на сочените признаци - липса или наличие на незначителни последици или други смекчаващи обстоятелства, които правят деянието такова с по-ниска степен на обществена опасност в *сравнение* с други от същия вид. В случая законодателят с въздигането в нарушение, наказуемо по административен ред, на „неподаването на годишна данъчна декларация в срок“ е кодифицирал деянието като такова с определена степен на обществена опасност, отразена във вида и размера на наказанието. По делото не са налице данни за смекчаващи обстоятелства, които да правят нарушението такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Да приеме настоящия случай за маловажен за съда би означавало във всеки случай на констатирано нарушение от този вид и при сочените обстоятелства – неизвършване на дейност например, да приема, че деянието е маловажно, с което да дерогира законодателното предвиждане за необходимост от санкция при неправомерно поведение от страна на адресатите - в случая на ЗКПО. Това на свой ред би отменило действието въобще на задължението по чл. 92, ал. 1 и 2 на ЗКПО при подобни обстоятелства, което на следващо място би поставило в неравноправна позиция изрядните адресати на чл. 92 от ЗКПО по отношение необходимостта от деклариране на данни за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Целта на ЗКПО е облагането на печалбата, доходите от източник в РБ, разходите, приходите от сделки по чл. 1 от ТЗ и т.н., което на свой ред предполага действащи търговци. Не е необходимо недействащите такива да бъдат освобождавани от административнонаказателна отговорност по реда на всички специални закони, чиито субекти в различно качество са като ЮЛ, поради бездействието си и липсата на инициатива, за прекратяване например, на търговско дружество, което не развива дейност, по установения за това ред. Всяко нарушение свързано с неизпълнение на задължения по отношение на установяване на данъчни задължения на конкретен субект категорично не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. Безпредметно е да бъде обсъждано дали самото подаване на декларация е формално заявление, след като законодателят е посочил, че такава декларация следва да бъде подавана. Още повече, че задължението е обвързано и със срок за неговото изпълнение. Като в случая изпълнителното деяние е неподаването в срок – предл. 2 на чл. 261, ал. 1 на ЗКПО. Подаването на декларация след срока е равнозначно на неизпълнение и представлява административно нарушение. Ето защо категорично неизпълнението на това законово задължение и не може да бъде определяно като маловажен случай. Отделно от това всички фактори, обуславящи

размера на наказанието са отчетени от административнонаказващия орган, определил санкция в размер на минимума.

Горните мотиви на съда не означават, че приложението на чл. 28 от ЗАНН е невъзможно като цяло при неподаване на декларация в срок, дължима съгласно разпоредбите на ЗКПО, но в процесния случай изложените от наказаното лице причини не могат да се приемат за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да доведат до приложението на чл. 28 от ЗАНН. Именно ОСНК на ВКС в ТР №1 от 12.12.2007 г. на което се позовава районният съд указва, че: „при извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните“ случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява „маловажен“ случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност.“

Предвид горните доводи, съдът не приема за основателен изводът за наличие на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което намира за неправилно решението на районния съд да отмени процесното НП на това основание. Поради това решението на първата съдебна инстанция ще бъде отменено като неправилно, а наказателното постановление ще бъде потвърдено.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 43 от 15.02.2013г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 1784 по описа на съда за 2012г. КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21091–F015789 от 11.10.2012г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП – София, издадено срещу „****“, гр. П. *** ЕИК по БУЛСТАТ***, седалище и адрес на управление гр. П.***, ул. „****“ №*** с управител П. В. Г.*** за нарушение по чл. 92, ал. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), за което на основание чл. 261, ал. 1 на ЗКПО е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/